

30.04.2025

5650/R/31042/21

Asia:

- 1 PERÄTÖN LAUSUMA TUOMIOISTUIMESSA
TI 27.04.2021
TURKU
- 2 PERÄTÖN LAUSUMA TUOMIOISTUIMESSA
TI 27.04.2021
TURKU
- 3 PERÄTÖN LAUSUMA TUOMIOISTUIMESSA
TO 07.09.2023
TURKU

Tapahtuma-aika:
Paikkakunta:

TI 27.04.2021 - TO 07.09.2023
TURKU

Asianomistaja:

RUOHONEN, JUHA TAPANI

27.07.1963

ASIA: 1

Tapauspäätös:

ASIA: 1 30.04.2025 SULKKO, ALEKSI
RIKOSKOMISARIO

Asiassa ei ole syytä epäillä rikosta, esitutkintaa ei toimiteta
Tutkinta päätetty.

Perustelu ja sovellettavat
lainkohdat:

ALKUTIEDOT:

Juha Ruohosen mukaan Jaana Kavonius on todistajana Elisa Palosen testamenttiin liittyvässä asiassa (Varsinais-Suomen käräjäoikeus L 19/12892 ja Turun hovioikeus S 21/1415) kuultaessa antanut väärää, harhaanjohtavia ja asenteellisia tietoja.

Kavonius on sanonut, ettei hän olisi ollut mukana edunvalvontavaltakirjojen laadinnassa 26.7.2010, jos hän olisi tiennyt "rahanahneen Ruohosen profeetta-kultista". Kimmo Kurppa lähetti Kavoniukselle kuitenkin 10.7.2010 asiaa koskevan sähköpostiviestin. Lisäksi Kavoniuksen todistelu on Ruohosen mukaan ristiriitaista, sillä hän lähetti edunvalvontavaltuutuksen eteenpäin Palosen pyynnöstä, mitä hän Ruohosen käsityksen mukaan ei olisi tehnyt, jos hän olisi pitänyt asiakirjaa pätemättömänä. Kavonius on muutoinkin väittänyt saaneensa kulttiasian tietoonsa vasta Palosen kuoleman jälkeen.

Kavoniuksen mukaan Palonen puhui hänelle keväällä 2018 testamentin tekemisestä, mikä Ruohosen mukaan ei voi pitää paikkaansa, koska Palosella oli jo testamentti ja koska perinnönsaajaksi mainitut työntekijät olisivat tähän tarkoitukseen epäuskottavia.

Ruohosen mukaan Kavoniuksen lausumat, jotka koskevat Palosen viimeisiä elinpäiviä ja kuolinpäivää, ovat valheellisia. Kavonius on väittänyt, ettei hän saanut Paloseen yhteyttä 9.11.2018 tapaamisen jälkeen, vaikka Kavonius on

soittanut Paloselle 12.11.2018. Kavoniuksen mukaan kyseessä saattoi olla hänen poikansa. Lisäksi Kavonius on vääristellyt Ruohosen käyttämiä sanamuotoja ja toimintaa.

Ruohosen mukaan Kavoniuksen häntä koskeva luonnetodistelu on erittäin herjaavaa ja poikkeuksellista, minkä lisäksi hänen todistuksensa on jyrkässä ristiriidassa hänen Ruohosesta tapahtuma-aikaan antamien lausuntojen kanssa. Myös Kavoniuksen kuvaus Susannan Ruohosesta ja Ruohosten lapsista on herjaava. Kavonius on luonnehtinut Palosen asuttamaa rakennusta harhaanjohtavasti ja esittänyt Ruohosen Paloseen kohdistamasta väkivallasta kertovia satuja totuutena.

Ruohonen on eritellyt Kavoniuksen todistuksesta muitakin lukuisia kohtia, joiden hän katsoo olevan harhaanjohtavia tai asenteellisia.

MUUTA:

Tässä päätöksessä ei käsitellä Kavoniuksen väitteitä Palosen vierailusta hänen luonaan kuolemaa edeltävällä viikolla, Kavoniuksen luonnehdintaa hänen ja Matti Wallinin välisestä suhteesta, Kavoniuksen kertomusta Virpi Kettunen puhelusta hänelle 15.11.2028, eikä Kavoniuksen kertomusta siitä, miksi Kasvihuoneilmiötä mainostava kyltti saatiin pitää moottoritien varressa.

PÄÄTÖS:

Esitutkintaa ei aloiteta, koska ilmoitustietojen ja muun selvityksen perusteella esiin ei ole tullut sellaisia seikkoja, joiden perusteella poliisilla olisi syytä epäillä asiassa rikosta.

(Esitutkintalaki 3 luku 3 § 1 mom.)

PERUSTELUT:

Esitutkintalain 3 luvun 3 §:n 1 momentin mukaan esitutkintaviranomaisen on toimitettava esitutkinta, kun sille tehdyn ilmoituksen perusteella tai muuten on syytä epäillä, että rikos on tehty.

Lain esitöiden mukaan (HE 222/2010 vp) rikosta on syytä epäillä, kun huolellisesti asioita harkitseva ihminen havaintojensa perusteella päätyy tällaiseen tulokseen. Pelkkä poliisille tehty tutkintapyyntö ei ilman muuta johda esitutkinnan käynnistymiseen, koska säädös jättää esitutkintaviranomaiselle harkintavaltaa. Väitteelle rikoksen tapahtumisesta on esitettävä asianmukaiset konkreettiset perusteet. Esitutkinnan aloittamista harkittaessa on huomioitava, että esitutkinnan tarkoituksena on nimenomaan rikosten tutkiminen, ei mahdollisten muiden oikeudellisten erimielisyyksien selvittäminen. Tutkintakysymyksen arviointi tehdään kustakin yksittäistapauksesta ilmenevien seikkojen perusteella.

Rikoslain 15 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan perättömään lausumaan tuomioistuimessa syyllistyy, jos todistaja tai asiantuntija tuomioistuimessa tai muu henkilö tuomioistuimessa valan tai vakuutuksen nojalla antaa väärän tiedon asiassa tai ilman laillista syytä salaa siihen kuuluvan seikan.

Lain esitöiden (HE 6/1997 vp) mukaan perätön lausuma voi kaikissa tapauksissa toteutua kahdella tavalla, joko antamalla väärä tieto asiassa tai

salaamalla asiaan kuuluva seikka ilman laillista syytä Annettu tieto on väärä silloinkin, kun se ainoastaan joiltakin osin poikkeaa totuudesta. Poikkeaminen voi olla myös esimerkiksi liioittelua tai jonkin totuudenvastaisen seikan lisäämistä sinänsä totuudenmukaiseen kertomukseen. Salaamisen tunnusmerkistön toteutuminen ei puolestaan edellytä, että kyseistä seikkaa olisi lausuman antajalta nimenomaisesti kysytty. Ehdotettu säännös perustuu sille ajatukselle, että lausuman antaja säännöksessä tarkoitetuissa tilanteissa on velvollinen omasta aloitteestaan antamaan asiaan kuuluvat tiedot. Tahallisuuden osalta edellytetään, että rikoksentekijä pitää joko varmana tai varsin todennäköisenä antamansa tiedon totuudenvastaisuutta ja vaikutusta asiaan tai tietää salaamansa seikan joko varmasti tai varsin todennäköisesti vaikuttavan asiaan.

Kavonius on väittänyt, että hän sai tietää kultista vasta Palosen kuoleman jälkeen, vaikka Ruohosen mukaan Kimmo Kurppa lähetti Kavoniukselle jo 10.7.2010 asiaa koskevan sähköpostiviestin. Kyse oli kuitenkin yksittäisestä sähköpostiviestistä, joka koski Kavoniuksen henkilökohtaisesti tuntemia henkilöitä. Kavonius on kertonut saaneensa tietää kultista Palosen jälkeensä jättäneistä asiakirjoista. Ei ole esitetty selvitystä, jonka perusteella Kavoniuksen olisi vuonna 2010 tullut muodostaa käsityksensä Ruohosesta ja tämän ja Palosen suhteesta Kurpan käsityksen perusteella omien havaintojensa sijaan.

Ruohosen mukaan Kavonius on kuvannut Palosen asuttamaa rakennusta harhaanjohtavasti ja esittänyt Ruohosen Paloseen kohdistamasta väkivallasta kertomia satuja totuutena. Kavoniuksen todistuksesta käy ilmi, että hänen kertomansa seikat perustuvat Palosen jälkeen jääneisiin asiakirjoihin sekä Kavoniuksen muilta henkilöiltä kuulemiin seikkoihin. Asiakirjoissa on kuvattu tapahtumia, joista Kavonius on kertonut tuomioistuimessa. Ottaen huomioon, että Kavonius on tuomioistuimessa selvittänyt, mihin hänen kertomansa perustuvat, ei hänen ole syytä epäillä kertoneen asiasta valheellisesti.

Ruohosen mukaan Kavoniuksen luonnetodistelu on herjaavaa ja jyrkässä ristiriidassa hänen aiemmin ilmaisemiensa mielipiteiden kanssa. Lisäksi useat Kavoniuksen kertomat seikat ovat Ruohosen mukaan asenteellisia tai harhaanjohtavia, minkä lisäksi Kavoniuksen kertomus toimintansa syistä edunvalvonta-asiassa ei voi pitää paikkaansa. Oikeudenkäynnissä todistaja kertoo tapahtumista hänellä todistamisen hetkellä olevan parhaan tiedon mukaisesti. Todistajan käsitykset ja tulkinnat tilanteista ja henkilöiden toiminnan syistä voivat ajan kulumisen ja uusien seikkojen selville saannin myötä aidosti muuttua. Todistaja kuvaa tapahtumia omasta näkökulmastaan, joka saattaa erota asianosaisten näkökulmasta. Suurikaan ero näkökulmissa ei vielä tarkoita, että kyse olisi väärästä tiedosta. Todistusta ei ole syytä epäillä vääräksi pelkästään sillä perusteella, että Kavoniuksen näkemys Ruohosesta on muuttunut Palosen kuoleman jälkeen hänen tutustuttuaan Palosen jälkeensä jättämiin asiakirjoihin. Todistusta ei ole myöskään syytä epäillä vääräksi sillä perusteella, että Ruohosen tulkinnat tapahtumista tai niiden syistä eroavat Kavoniuksen tulkinnoista.

Ruohosen mukaan Kavoniuksen väitteet siitä, että hän ei saanut Palosen yhteyttä tämän viimeisinä elinpäivinä, ovat valheellisia, sillä Kavoniuksen puhelimesta on soitettu Paloselle 12.11.2018. Kavoniuksen mukaan kyse saattoi olla hänen pojastaan. Puhelun soittajasta ei ole esitetty muuta selvitystä. Ruohosen käsityksen tueksi ei ole esitetty konkreettisia seikkoja, joiden perusteella olisi syytä epäillä Kavoniuksen antaneen väärää tietoa.

30.04.2025

5650/R/31042/21

Ruohosen mukaan Kavoniuksen todistelussaan kuvaamat useat hänen ja Palosen käymät kahdenkeskiset keskustelut eivät voi pitää sisällöllisesti paikkaansa. Lisäksi virheellisiä ovat Kavoniuksen kuvaukset useista hänen ja Ruohosen keskusteluissa, joissa osaan on osallistunut myös Palonen. Ruohonen on perustellut, miksi keskustelujen sisältö ei voinut olla sellainen kuin Kavonius on väittänyt. Ruohonen ei kuitenkaan ole tuonut esille mitään konkreettisia seikkoja, joista hänen arvelunsa ja näkemyksensä olisivat vahvistettavissa. Keskustelujen sisällöstä ei ole esitetty muuta selvitystä, kuin niihin osallisten näkemykset keskustelujen kulusta. Todettakoon, että ajan kulumisen vuoksi muistikuvat keskusteluista saattavat muuttua, eikä ole poikkeuksellista, että useiden vuosien päästä eri ihmiset muistavat saman keskustelun ja siinä käytetyt sanamuodot eri tavoin. Pelkästään sen perusteella, että Ruohosen ja Kavoniuksen näkemykset keskustelujen sisällöstä eroavat toisistaan, ei ole syytä epäillä, että Kavonius olisi antanut keskustelujen sisällöstä väärää tietoa.

Edellä lausutun perusteella tässä päätöksessä käsiteltyjen väitteiden osalta asiassa ei ole syytä epäillä rikosta. Esitutkintaa ei toimiteta.

ASIANOSAISELLE TIEDOKSI:

Tämä päätös ei vapauta mahdollisesta vahingonkorvausvelvollisuudesta. Asianomistajalle jää itsenäinen syyte- tai kanneoikeus. Oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain 1 luvun 14 §:n mukaan asianomistaja saa itse nostaa syytteen rikoksesta, josta esitutkintaviranomainen on päättänyt, ettei esitutkintaa toimiteta tai että se keskeytetään taikka lopetetaan. Tähän päätökseen ei voi hakea muutosta valittamalla. Tyytymätön voi harkintansa mukaan kannella päätöksestä. Asiassa voidaan tehdä uusi harkinta, jos asiassa ilmenee uutta selvitystä.

TURKU

30.04.2025

Lisätietoja:

Aleksi Sulkko
Rikoskomisario

Päätöksestä on ilmoitettu

- ☒ Asianomistaja
- ☐ Rikoksesta epäilty
- ☒ Muu

30.4.2025

Kirjautu

- Juha Ruohonen

- Jaana Kavonius